

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα.

(διασκευή του παραμυθιού του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν)

Μουσική επένδυση «Το κοριτσάκι με τα σπέρτα» Χάρης& Πάνος
Κατσιμίχας

Πρόσωπα: Αφηγητές, κοριτσάκι, γιαγιά, περαστικοί

**Μουσική (μπαινοβγαίνουν οι περαστικοί με ψώνια σα χέρια
τους καλοντυμένοι, χωρίς να δίνουν σημασία στο κοριτσάκι)**

Αφηγητής 1: Παραμονή Πρωτοχρονιάς πριν από κάποια χρόνια, και πριν ο δείκτης δώδεκα να δείξει στα ρολόγια, σε μία πόλη όμορφη με μαγαζιά και σπίτια, το χιόνι έπεφτε απαλά και ομόρφαινε τη νύχτα.

Αφηγητής 2: Στα τελευταία ψώνια τους να κι οι περαστικοί, που προσπερνούν αδιάφορα μια μικρή φτωχή. Ένα κορίτσι είναι μικρό, που ψάχνει να πουλήσει τα σπέρτα στους περαστικούς και κάτι να κερδίσει.

Κοιτσάκι: Σπέρτα μεγάλα και γερά, πολύ φθηνά πουλάω, πάρτε καλό να κάνετε σε μένα που πεινάω.

Περαστικός 1 : Που βρέθηκες καλέ εσύ μέσα σε κρύο τόσο;

Περαστικός 2: Φεύγω στο σπίτι βιαστικά, τρέχω να μην παγώσω!

Κοριτσάκι: Σταθείτε σας παρακαλώ πάρτε σπέρτα από 'μένα, στα τόσα σπέρτα που κρατώ δεν πούλησα κανένα.

Περαστικός 3: Αχ!κοίτα ένα κακόμοιρο, ένα κορίτσι πράμα, που ζητιανεύει ζεστασιά κι αναζητά ένα θαύμα! Πάρε τα χρήματα αυτά μην είσαι άλλο στο χιόνι, στο σπίτι σου γύρνα μικρή σε λίγο πια νυχτώνει.

Κοριτσάκι: Κυρία, σας ευχαριστώ, δώρο πολύ μεγάλο. Όμως στο σπίτι δεν γυρνώ θα μείνω έξω κι άλλο. Γιατί μου το 'πε ο μπαμπάς όλα αν δεν τα πουλήσω στο σπίτι να μην το σκεφτώ καθόλου να γυρίσω.

Περαστικός 4: Ζητιάνους γεμισε η αγορά, αμάν πια δεν μπορούμε τα ψώνια μας τα γιορτινά μόνοι μας να χαρούμε; Φύγε λοιπόν, κουνήσου πια, χάσου από μπροστά μου, ασε με μόνο μου εδώ με τα προβλήματά μου.

Κοριτσάκι: Δεν θα 'θελα να 'μαι φτωχή, ούτε και να κρυώνω, ούτε και με περαστικούς απόψε να μαλώνω. Θα 'θελα μια ζεστή γωνιά, παπούτσια να φορέσω τα πόδια μου παγώσανε το κρύο πώς θα αντέξω;

Περαστικός 5: Τα σπέρτα μας τελείωσαν δώσε μας δυο κουτιά, ν'ανάψουμε το τζάκι μας και δυο χρυσά κεριά. Να στολιστεί το σπίτι μας πιο λαμπερό και φέτος, να υποδεχτούμε όμορφα, το νέο μας το έτος.

Κοριτσάκι: Πάρτε και σας ευχαριστώ να έχετε υγεία, είν'ευλογία στη ζωή η τόση ευτυχία! Μου μείνανε τόσα κουτιά κι ο κόσμος λιγοστεύει, πάρτε καλέ μου κύριε το κρύο παραμονεύει.

Περαστικός 6: Ασε μας βρε κορίτσι μου να πάμε στη δουλειά μας παραμονή πρωτοχρονιάς μες στα τρεξίματά μας! Τράβα κι εσύ στο σπίτι σου, σε λίγο αλλάζει ο χρόνος! Υπάρχει αλήθεια άνθρωπος μια τέτοια νύχτα μόνος;

Αφηγητής 1: Υπάρχει! Το κορίτσι αυτό που μόνο του στο χιόνι, ελπίζει, κάνει όνειρα άλλο να μην παγώνει.

Μουσική-Αλλαγή

Αφηγητής 3: Η ώρα έτσι πέρναγε το κρύο απλωνόταν, τα σπέρτα ήταν στο κουτί κανείς δεν την σκεφτόταν. Κάθισε αργά σε μια γωνιά που ήταν γεμάτη χιόνι....Αχ! Ήταν τόσο σκοτεινά και ένιωθε τόσο μόνη! Τα δάχτυλά της πάγωναν....Τι άραγε να κάνει; Μήπως τα σπέρτα αν άναβε τα χέρια να ζεστάνει;

Αφηγητής 4: Πήρε απ'το σπιρτόκουτο κάπως διστακτικά ένα σπέρτο και άναψε μ'αυτό μικρή φωτιά. Μια σόμπα εμφανίστηκε μπροστά της αναμμένη, απλωσε τα χεράκια της να ζεσταθεί η καημένη. Αλλά το σπέρτο έσβησε και η εικόνα εχάθη....Έμεινε μόνη της ξανά χωρίς στοργή και χάδι.

Αφηγητής 1: Άναψε το επόμενο σπέρτο απ'το κουτί, κι ευθύς μπροστά της έλαμψε εικόνα μαγική. Είδε μεγάλο πλούσιο και γιορτινό τραπέζι και μουσική μελωδική ξεκίνησε να παίζει. Το κοριτσάκι άπλωσε τα χέρια για να φάει, αχ πόσο θα ήθελε, άλλο να μην πεινάει!

Αφηγητής 3: Κι αυτή η εικόνα σταδιακά έφυγε από μπροστά της, σκοτάδι ξαναπλώθηκε και κρύο ολόγουρά της. Για λίγα δευτερόλεπτα ένιωσε ευτυχισμένη, ζέστη και λίγο φαγητό σαν να την περιμένει.

Αφηγητής 2: Μα κάτω δεν το έβαλε και τρίτο σπύρτο πάλι, μέσα απ'το σπιρτόκουτο δεν άργησε να βγάλει. Μπροστά της εμφανίστηκε κάτι ονειρεμένο! Δέντρο χριστουγεννιάτικο πλούσια στολισμένο.

Κοριτσάκι: Τι βλέπουν τα ματάκια μου; Μα πόση ομορφιά άραγε να αντέχουνε του δέντρου τα κλαδιά; Μπάλες χριστουγεννιάτικες, πολύχρωμα στολίδια, εδώ κι εκεί πολλά κεριά και χίλια δυο παιχνίδια! Όσα μου στέρησε η ζωή στη φλόγα αυτή, στα σπύρτα, τα βλέπω να εμφανίζονται μπροστά μου μες στη νύχτα.

Αφηγητής 3: Τα σπύρτα άρχισε λοιπόν ν' ανάβει διαρκώς, στο τέλος δεν της έμεινε κανένα...δυστυχώς. Όλα τα σπύρτα που άναψε γίνανε αστεράκια, στον ουρανό ανέβηκαν σαν λαμπερά κεράκια.

Αφηγητής 4: Ένα αστέρι φάνηκε να πέφτει από ψηλά:

Κοριτσάκι: Κάποιος πεθαίνει μου'χε πει κάποτε η γιαγιά!

Αφηγητής 3: Και ξαφνικά εμφανίστηκε σαν λάμψη η γιαγιά της, και άπλετο φως και ζεστασιά ένιωσε στην καρδιά της.

Κοριτσάκι: Γιαγιούλα μου, γλυκιά γιαγιά, κάνει απόψε κρύο, μείνε μαζί μου μη μου πείς και συ ψυχρό αντίο! Μείνε μαζί μου να μου πεις ένα απ'τα παραμύθια είσαι η μόνη τώρα πια που μάγαπάει στάλήθεια.

Γιαγιά: Μικρό μου, κοριτσάκι μου, τίποτα μη φοβάσαι, κοντά σου θα'μαι σ'αγαπώ αυτό να το θυμάσαι. Τα δακρυσμένα μάτια σου, θέλω να τα σκουπίσεις μαζί μου θα 'ρθεις και ξανα στο κρύο δεν θα γυρίσεις.

Αφηγητής 1: Έμοιαζε να χει κοιμηθεί στο ασπρισμένο χιόνι, το βράδυ της πρωτοχρονιάς δεν ήτανε πια μόνη. Την πήρε η γιαγιάκα της στον ουρανό ψηλά, και έτσι μαζί της από κει όλους εμάς κοιτά.

Μουσική-Αλλαγή

Αφηγητής 3: Ξημέρωμα πρωτοχρονιάς ο ήλιος ανατέλλει το νέο έτος ξεκινά κι είν'όλοι ευτυχισμένοι. Κάτι όμως τους απασχολεί και κάτι συζητούν. Ας κρυφακούσουμε λοιπόν τι έχουνε να πουν.

(Μπαίνουν περαστικοί)

Περαστικός 1 Χθες όλοι μας στο σπίτι μας τρώγαμε αγαπημένοι, με γέλια δώρα κι αγκαλιές, νιώθαμε ευτυχισμένοι. Ήρθε η νέα η χρονιά κι όμως συνάνθρωποί μας νά'χουν δεν ευτυχήσανε την τύχη τη δική μας!

Περαστικός 2: Τι εννοείς, τι έμαθες, μήπως συνέβη κάτι; Όλο το βράδυ γλένταγα κι έτσι δεν έχω μάθει.

Περαστικός 3: Για το κορίτσι εννοεί που σπίρτα είχ'αγοράσει, το βρήκαν ξημερώματα να έχει ξεπαγιάσει.

Περαστικός 4: Το ξέρω, ντρέπομαι πολύ που τό'διωξα απ' εδώ, μα αλήθεια δεν περίμενα να μη βρει σπιτικό....

Περαστικός 5: Σε μια γωνία για ζεστασιά έψαξε μες στο χιόνι, μα ήταν το κρύο τσουχτερο και ένιωσε να παγώνει..... Κανείς δεν το λυπήθηκε;;; Μα δεν το 'δε κανένας;;; Τόσοι περάσατε από εδώ, δεν λύγισε ούτε ένας;;;

Περαστικός 6: Μα είναι απίστευτο αυτό μέσα στη γειτονιά μας έτσι να φύγει ένα παιδί που ήταν σαν τα παιδιά μας! Δεν βρέθηκε ένας άνθρωπος αγάπη να του δείξει και το ζεστό του σπιτικό για κείνο να ανοίξει;

Περαστικός 7: Το κρύο ήτανε βαρύ μ'άλλη ήταν η αιτία, το κοριτσάκι έφυγε απ'την αδιαφορία! Γι'αυτό τις μέρες της χαράς σκεφτείτε το λιγάκι, μήπως θα δείτε δίπλα σας και κάποιο κοριτσάκι....